

תגבות

תגובה לרבי-שיח: דמותו של שמשון
יוסף וולק (ירושלים, ב' דר"ח אייר תשנ"א — 15.4.91)

למר מרדכי קורן שלום רב
כל הכבוד להוצאת הביטאון החדש "דרך אפרטה", שקיבלה לפני כמה ימים, עצם בחירות
הנושאים ומציגיהם מעידה על טיב הספר.

אותו עניין מן הרוגע הראשון על דמותו של שמשון, והרי כמה תגבות ספונטניות
שאני מבקש להביא לידיעתך, kali הכהנה מוקדמת ובלי הטעמאות בפרטיה הפרשה.

(1) כאשר השמעתי פעם לפני נחמה ליבוביץ את שירה של רחל השוללת את
הగולה אם היא תבוא ע"י מצורעים (ע"פ: מלכים ב' 7), השיבה לי שהקב"ה בוחר
לפעמים גם ב"מצורעים" כדי להושאית את ישראל, ועל כן היא אינה מקבלת את דברי
המסורת. שמעתי, הבנתי, אך לא שוכנעתי!

(2) בספרו "ראובני שר היהודים" מתמודד הספר מקס ברוד עם הבעייה של "מצויה
הבא בעבירה" (תווך הסתמכות על מגילת אסתר), ואנן ספק שבעה זו העסיקה אותו
מאך, ובעיקר ביחס לדרך המדינית של התנועה הציונית.

(3) ניסיתיילשו? — להעמיד מורים דתיים על כך שהיהודים שומר מצוות לא יכול
היה, מטעמים מוסריים, להעלות על הדעת שפלוני — דמותה מפורסמת בעבר הקרוב,
שלא כאן המקום להזוכה, ישם ראש ממשלה ע"פ שבודאי ובודאי הוועיש את
ישראל בעבר, והוכיח יכולת שיפוט מופוכת בעניינים רבים, וכל כך למה? מושם
שנагג שלא יכולות בעניינים שבינו לבינה, והפגין זלזול בכמה חוקי מדינה, ובנרכיו
מוסדר מקובלים.

(4) היא הננתנה בשביבי! התנ"ך — הוא בעיני בראש ובראשונה ספר מהענק, שמתווכו עלי
לדורות דמיות כדוגמאות להודאות. אין זה מקרה בעיני שזיבוטינסקי בחר בשם שמשון כגבור
לאחד מספרייו, וכיון שאיני רוצה שחניכי ותلمידי יתייחסו אליו כל אדם שיש
לחקותו, אפילו תווך הסתמכות על הסייע, בכיכול, שזכה מата הקב"ה. איןני מחשב בראש
ובראשונה את הגישה ההיסטורית, הארכיאולוגית או הספרותית, אלא מעדיף את דברי
פרשנינו המוסכמים ואת דברי חז"ל שלא נהרתו לדון את שמשון לכפ' חוכה ע"ס גישות
הערכית!

איןני בטוח אם הצלחתו להביע — ללא הכהנה מספקת, את מחשבותי עם קריית הדין
המענן והמקורי, אך תקוותי שאתה לפחות תבין לרוחי.
ושוב: ישר כוחך על היומה שגילה גם הפעם, בברכת חברים ובחודה לכל החברים
והחברות שהשתתפו בחוברת.

שלן,
יוסף וולק